Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053 — PRESS POST X+7 PRESS POST — ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018 Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος, Ἀνθούσης Ὁμολογητρίας, Μανουὴλ Ὁσίου | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2222

Ἡ προδοτικὴ συμφωνία Τσίπρα μὲ τὰ Σκόπια διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ αἱ εὐθῦναι καὶ παραλείψεις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τῇ 24.6.2018

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας,

Μὲ ἄφατον ἐθνικὴν ὀδύνην ἀναγκάζομαι νὰ Σᾶς ἀπευθύνω τὸ παρὸν Γράμμα, ἀναφορικῶς μὲ τὴν πρόσφατον συμφωνίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Σκοπίων.

Ἡ συμφωνία αὕτη εἶναι κατάπτυστος. Δὲν θὰ ἐπαναλάβω, ὅσα ἔγραψα εἰς τὸ συνημμένον Γράμμα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, οὔτε ὅσα δημοσίως ἐλέχθησαν ὑπὸ Πολιτικῶν ἢ διακεκριμένων ἐπιστημόνων, ἱστορικῶν καὶ γλωσσολόγων τὰς τελευταίας ἑβδομάδας.

Γράφει ὁ Ἱερ. Δαμασκηνὸς ὁ τοῦ Φιλαδέλφου

Θέλω ὅμως μετὰ παρρησίας καὶ ὀργῆς νὰ Σᾶς ἐπισημάνω τὰς ὑμετέρας εὐθύνας καὶ παραλείψεις, διότι εἴχατε τὸν τρόπον νὰ ἀποτρέψητε τὴν συμφωνίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐθνικὴν προδοσίαν ἐσχάτης μορφῆς.

Καὶ ἔχω δικαίωμα νὰ τὸ πράξω, διότι εἰς τὰς φλέβας μου ῥέει αἷμα Ἑλληνικὸν καὶ Μακεδονικόν, τῶν ἀμέσων προγόνων μου, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ ὡς Κρὴς τὴν καταγωγήν, θεωρῶ καύχημά μου, ὅτι τὴν ἑνσωμάτωσιν τῆς περιοχῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλομεν εἰς τὴν πο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Κληρικοί, Μοναχοί: Μήτε χαίρετε εἰς τοὺς ἐνόχους πολιτικούς

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ

Πορευόμεθα εἰς μεταεθνικὰς ὀντότητας

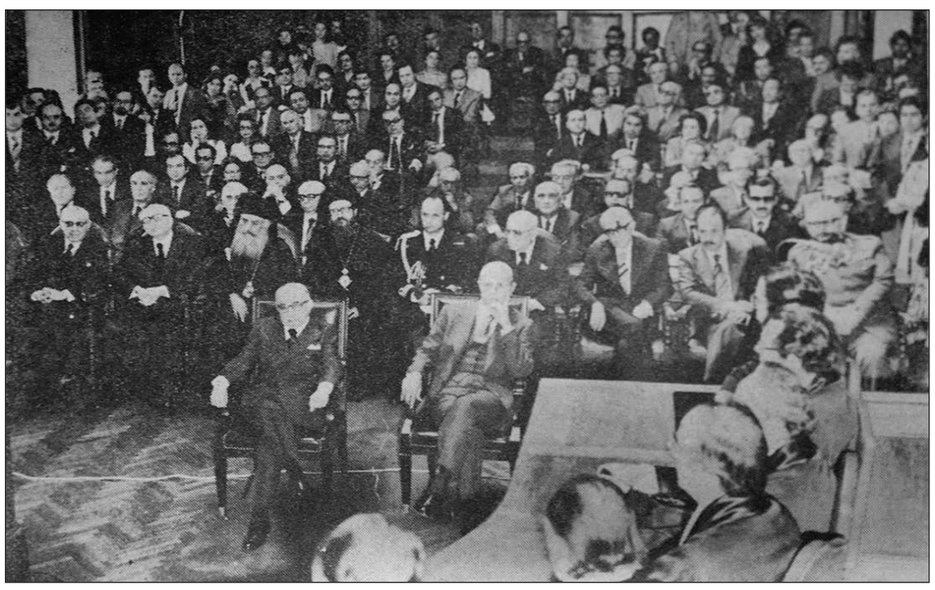

Ἀπὸ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του τὸ ἔτος 1979. Διακρίνεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεὶμ Τίκας καθήμενος ὄπισθεν τῶν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κων/νου Τσάτσου καὶ Κων/νου Καραμανλῆ.

Δολοφονοῦν τὸν Μεταξᾶν μέ δηλητήριον φιδιοῦ

Οἱ ἐκ τῆς Δύσης δειλοί, πού ἔχουν φθονερό μῖσος κατά τῆς Ἑλλάδος, γιά νά τήν καθυποτάξουν, δολοφονοῦν ἐν ψυχρῷ τούς ἀξίους ἡγέτες της καί μετά τοποθετοῦν τά ἄβουλα καί ἀνίκανα ὄργανά τους.

Ἔτσι, μετά τήν ἔνδοξη νίκη τοῦ 1940 μία ἀπό τίς ἀποκαλούμενες Μεγάλες, ἄθλιες μᾶλλον, Δυνάμεις, πού ἤθελαν νά κάνουν μαῦρο κουμάντο στήν Εὐρώπη ἔδρασε καταχθόνια. Σύμφωνα μέ ἀξιόπιστες μελέτες, ἀναλύσεις καί μαρτυρίες, οἱ μυστικές ὑπηρεσίες αὐτοῦ τοῦ κράτους δολοφόνησαν τόν Ἰ. Μεταξᾶ, τόν ἐμπνευστή τοῦ ΟΧΙ τοῦ ἔπους τοῦ '40. Πῶς; Μέ ἀργό δηλητήριο ἐξωτικοῦ φιδιοῦ. Ἦταν ἕνας χαρακτηριστικός «Βαλκανικός θάνατος». Μέ τό ἴδιο δηλητήριο, πού προκαλεῖ τά ἴδια συμπτώματα, ἐδολοφόνησαν δύο χρόνια ἀργότερα, καί τόν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Ἱ. Μ. Βατοπαιδίου θὰ ἐπικυριαρχήση εἰς τὰ Μ.Μ.Ε.;

Γράφει ***ὁ κ. Παναγιώτης Κατραμάδος***

Ἡ Ἱ. Μ. Βατοπαιδίου διὰ τοῦ ὀργάνου της, δηλ. τῆς «Πεμπτουσίας», διωργάνωσε τὸ 2ο Διεθνὲς Συνέδριον διὰ τὰ Ψηφιακὰ Μέσα καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ποιμαντικὴν μὲ τὸν τίτλον «Ὕδωρ Ζῶν 2018». Τὸ συνέδριον διεξήχθη εἰς τὸ Κολυμβάριον, καθὼς ὁ Ἡγούμενος κ. Ἐφραὶμ συνδέεται στενῶς μὲ τὸν Σεβ. Κισάμου κ. Ἀμφιλόχιον, ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Ἱ. Μονὴ εἶχεν ἀνακοινώσει ἀπὸ ἑνωρὶς τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ μὲ στόχον τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν συμμετοχήν. Πράγματι συνεκεντρώθησαν 103 εἰσηγηταὶ ἀπὸ 17 χώρας, οἱ ὁποῖοι ὡμίλησαν ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν (18-21 Ἰουνίου) εἰς 25 συνεδρίας! Εἶναι νὰ ἀπορῇ κανεὶς πῶς ἐξήχθησαν συμπεράσματα, ὅταν ἡ ἰδία ἡ ἐπιτροπὴ χαρακτηρίζει τὴν διεκπεραίωσιν ὡς «ἆθλο»! Ὡς διαφαίνεται ἀπὸ τὸ πόρισμα τοῦ συνεδρίου ἡ κατάληξις ἦτο προδιαγεγραμμένη. Ἡ Ἱ. Μ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Χρειαζόμεθα μὴ ξενοκίνητον Κυβέρνησιν

Γράφει ***ὁ Ἀρχιμ. Θεόκλητος Τσίρκας,***
πτ. θεολογίας - Παντείου Πανεπιστημίου

Ἀγαπητοὶ καὶ σεβαστοὶ συνεργάτες τοῦ «Ο.Τ.»,

Μὲ ἀφορμὴ τὸ Ἄρθρο «Ὑπάρχει λαὸς ποὺ ἐπιθυμεῖ τὸν ἀφανισμόν του;» τοῦ κυρίου Μανώλη Β. Βολουδάκη, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ὑπ' ἀριθ. 2217 τῆς 22ας Ἰουνίουν 2018, θυμήθηκα πῶς ἔγινε ἡ Ε.Ο.Κ. καὶ μὲ ποιὸ σκοπό, τὸν ὁποῖον ἐπανέλαβε. Πρὶν ἀπὸ χρόνια ὁ Μέγας Εὐρωπαϊστὴς τῆς ἐποχῆς μας (ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας στὸ βιβλίο του: «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ» σελ. 29), ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας» (ὁ ὁποῖος ἔδωσε καὶ σὲ ἡμᾶς ἀρκετὰ κονδύλια καὶ οἱ διοικοῦντες μας μᾶς ἔκαναν νὰ «τραβᾶμε λόρδα», εἶπε, λοιπὸν ὁ ΖΑΚ DELOR στὴ Γαλλικὴ Ἐφημερίδα Le Mond: «**Ἡ Εὐρώπη θὰ γίνει μιὰ Ὁμοσπονδία Ἐθνικῶν Κρατῶν, διότι δὲν πιστεύω ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ Ἔθνους ἔχει ξεπεραστεῖ»**. Ὁ δὲ Γάλλος Πρωθυπουργὸς LIONEL ZOSPEN, δήλωσε... ὅτι: **«Πάνω ἀπὸ κάθε Κρατικὴ συνεργασία καὶ ὑπερεθνικὸ Θεσμό, ἐκεῖνος τοποθετεῖ τὸ**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Νὰ στείλωμεν εἰς τήν Βουλὴν «Καντιῶτες»

Τοῦ ***κ. Σπήλιου Παναγιωτοπούλου***

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος διακαῶς ἐπιθυμοῦσε νὰ βρῇ τρόπο νὰ ἀνέβῃ σ' ἕνα ψηλὸ βουνὸ κι ἀπὸ ἐκεῖ νὰ βροντοφωνάζη στοὺς ἀνθρώπους κάτω λόγια τοῦ Εὐαγγελίου!

Ἐμεῖς ὅμως οἱ Χριστιανοὶ σήμερα, ποὺ ὑπάρχει ὁ τρόπος νὰ μᾶς ἀκοῦν καὶ νὰ μᾶς βλέπουν οἱ πάντες ἕως τῶν περάτων τῆς Γῆς, ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, νὰ κατατροπώνουμε τὶς ἄθλιες κοσμικὲς ἀντιλήψεις τῶν ἀθέων βουλευτῶν, νὰ ἐλέγχουμε τὶς παραλείψεις τους, νὰ καταδικάζουμε τὰ ἀνήθικα νομοθετήματά τους καὶ ἀντὶ αὐτῶν νὰ προτείνουμε ὅλα τὰ σωστά, δὲν μποροῦμε ὡς ἀδιάφοροι οὔτε τὸ 3% τῶν ψηφοφόρων νὰ ἐπηρεάσουμε, γιὰ νὰ στείλουμε στὴ Βουλὴ «ἄνδρας... μαρτυρουμένους... πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας» (Πράξ. στ. 3) νὰ στείλουμε δηλαδὴ «Καντιῶτες», «Μεταλληνούς», «Σάκκους» καὶ «Σωτηρόπουλους»,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξωτερικῆς μορφώσεως

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Δὲν εἶναι λίγοι οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ διανοούμενοι ποὺ ἐπισκέπτονται μοναστήρια καὶ προσκυνήματα προκειμένου νὰ συναντήσουν φημισμένους γέροντες, μὲ τοὺς ὁποίους θέλουν νὰ συνομιλήσουν, ὄχι γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς ἐνημερώσουν γιὰ διάφορα θέματα καὶ νὰ ἐπιδείξουν τὴν κοσμική τους σοφία. Ρωτοῦν, γιὰ νὰ «πειράξουν» τοὺς ἐνάρετους γέροντες καὶ ὄχι γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸν ἐμπειρικό τους λόγο. Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει κάτι τέτοιο.

Ὁ ἅγιος Παΐσιος ὁ ἁγιορείτης εἶχε συχνὰ τέτοιους ἐπισκέπτες στὸ ὑπαίθριο ἀρχονταρίκι τῆς Παναγούδας καὶ κουραζόταν μὲ τὶς ἀτέλειωτες συζητήσεις καὶ τὰ ἄσχετα μὲ τὴν πνευματικὴ ζωή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἑνότητα ὑπὸ τὸν Πάπαν προωθοῦν οἱ Οὐνῖται τῆς Οὐκρανίας

Τοῦ ***κ. Β. Χαραλάμπους,*** *θεολόγου*

Βλέπε εἰς τὴν 5ην σελ.

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

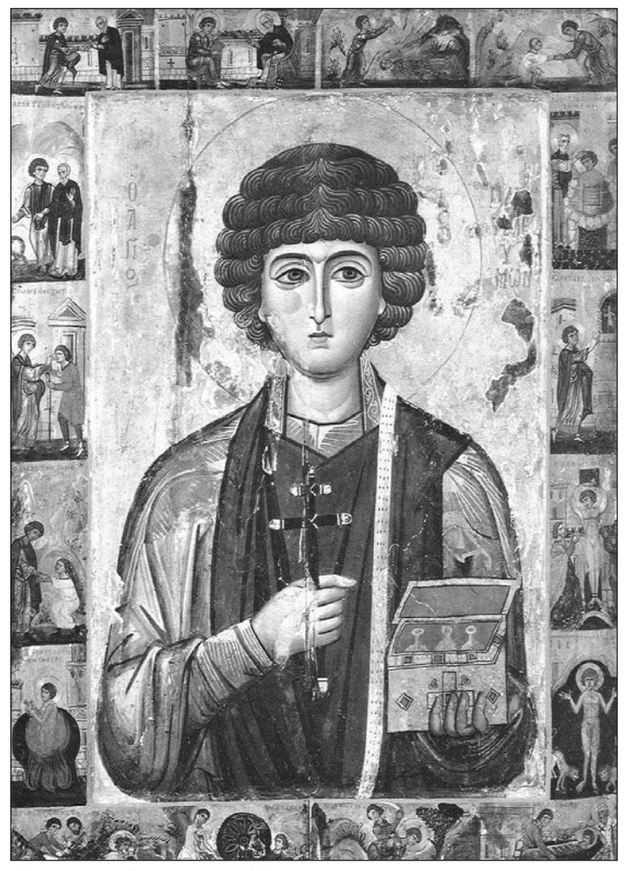

Τὴν 27ην Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας

Τοῦ ***π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ,***
τ. Κοσμήτορος Θεολ. Σχολῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν

Αἱ πρόσφατοι δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἱερωνύμου διὰ τὴν προθυμίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ προσφέρῃ τὴν «ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν» -ὅση βέβαια ἔχει ἀπομείνει μετὰ τὰς ἀπὸ τὸ 1833 συνεχεῖς διαρπαγάς της ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας-, διὰ τὴν **ἀξιοποίησίν** της πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ **χρέους**, ἠκούσθησαν μὲ ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὸν λαόν μας. Ἰδιαιτέρως ὅμως ἱκανοποίησε τὸ καθαρῶς ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογικὸν πλαίσιον τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν λόγων. Εἰς τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τοῦ πράγματος ἀποβλέπει τὸ ἀκόλουθον κείμενον.

* * *

Τὸ 1984 ἔγραφα σὲ ἕνα κείμενό μου: Σχετικὰ μὲ τὴν κατοχὴ ὁποιωνδήποτε **ἀγαθῶν** «ὑπάρχει ἕνας χριστιανικὸς κανόνας, ποὺ δὲν ἀφήνει περιθώρια γιὰ παρερμηνεία. Πρέπει καὶ ἡ **ἀπόκτησή** τους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Εἰς βάρος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων αἱ σαρωτικαὶ ἀλλαγαὶ διὰ τῶν ΚΙΜ;

Πρός:

Τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον καὶ

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ.Εἰρηναῖον καὶ

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης

Παναγιώτατε,
Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,

Εἶναι κοινὴ ἀντίληψη ὅτι τὰ τελευταῖα ἕξι περίπου χρόνια ἕνας νέος ἄνεμος πνέει στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση. Ὅσοι Ἐπίσκοποι ἔχουν στὴν ἔδρα τους Ἐκκλησιαστικὸ Σχολεῖο γνωρίζουν ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα πρωταγωνιστοῦν σὲ δράσεις μὲ πανελλήνια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Σοβαρωτάτη καταγγελία δι' ἐπιτροπήν τοῦ ΙΕΠ

Διαβληταί(;) ἐπιλογαί εἰς τὴν ἀξιολόγησιν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ὑλοποιήσεως πακέτων ἐργασίας τοῦ ἔργου «Ἀναβάθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης»

Σύμφωνα μὲ ἐπίσημη ἀνακοίνωση τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς(ΙΕΠ), ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ (27/05-06-2018 Πράξ), συνεδρίασε τὴν 17η Ἰουλίου 2018 γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῶν ὑποψηφίων μέσῳ συνέντευξης, σύμφωνα μὲ τὴν μὲ ἀριθ. πρωτ. 5004/21-05-2018 πρόσκληση ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος, ποὺ ἀφορᾶ στὴν ὑποβολὴ αἰτήσεων πρὸς σύναψη σύμβασης μίσθωσης ἔργου ἰδιωτικοῦ δικαίου μὲ ἕως τριάντα δύο (32) εἰδικοὺς ἐμπειρογνώμονες γιὰ τὴν ὑλοποίηση πακέτων ἐργασίας τοῦ Ὑποέργου 1 «Ἀναβάθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης», στὸ πλαίσιο τοῦ ΕΣΠΑ 2014-2020. Πρόεδρος τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἦταν ὁ κ. Κορναράκης Κωνσταντῖνος, Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ μέλη ὁ κ. Ζήσιμος Γεώργιος, Καθηγητὴς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ ὁ κ. Ψάλτου Εὐστράτιος, Σύμβουλος Β΄ τοῦ ΙΕΠ. Ἀπὸ τὴ διαδικασία ἀνέκυψαν σημαντικὰ ἐρωτήματα ποὺ ὀφείλουν νὰ διερευνηθοῦν καὶ ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τὸ ἂν ἡ σύσταση τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ἀλλὰ καὶ οἱ ἐνέργειές της ἐμπίπτουν στὰ σχετικὰ μὲ ὅσα διαλαμβάνουν τὸ Ἄρθρο 36 περὶ Κωλύματος Συμφέροντος τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ Κώδικα καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ ἴδιου Κώδικα.

Συγκεκριμένα:

Α) Ὁ Πρόεδρος τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς κ. Κορναράκης Κωνσταντῖνος, βρίσκεται ναὶ ἢ ὄχι σὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν; Καὶ ἂν πράγματι βρίσκεται σὲ ἄδεια, πόσο σύννομο εἶναι νὰ μὴ προσέρχεται στὴν ὑπηρεσία του γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, ἀλλὰ νὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του στὶς Ἐπιτροπὲς τοῦ ΙΕΠ;

Β) Ὁ κ. Κορναράκης Κωνσταντῖνος ἔχει ναὶ ἢ ὄχι συγγενικὴ σχέση μὲ ἄλλο μέλος τῆς συγκεκριμένης Ἐπιτροπῆς, καὶ ἂν ναί, μὲ ποιὸ μέλος καὶ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ συγγενικὴ σχέση;

Γ) Ὁ κ. Κορναράκης Κωνσταντῖνος, ἔχει ναὶ ἢ ὄχι συγγενικὴ σχέση μὲ κάποιους ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους ποὺ ἐξετάστηκαν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπή, στὴν ὁποία προήδρευε, καὶ ἂν ναί, μὲ ποιοὺς ὑποψηφίους καὶ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ συγγενικὴ σχέση;

Ἂν ὑπάρξει θετικὴ ἀπάντηση σὲ ἕνα ἢ καὶ σὲ περισσότερα ἀπὸ τὰ παραπάνω ἐρωτήματα τότε γίνεται φανερὸ ὅτι οἱ ἐνέργειες τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ἐμπίπτουν στὶς προϋποθέσεις ποὺ θέτει τὸ Ἄρθρο 36 τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ Κώδικα, τὸ ὁποῖο ἀναφέρει τὰ παρακάτω:

«1. Ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐπιτρέπεται εἴτε ἀτομικῶς εἴτε ὡς μέλος συλλογικοῦ ὀργάνου νὰ ἀναλαμβάνει τὴν ἐπίλυση ζητήματος ἢ νὰ συμπράττει στὴν ἔκδοση πράξεων, ἐὰν ὁ ἴδιος ἢ σύζυγός του ἢ συγγενής του ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας ἕως καὶ τὸν τρίτο βαθμὸ ἢ πρόσωπο μὲ τὸ ὁποῖο τελεῖ σὲ σχέση ἰδιαίτερης φιλίας ἢ ἔχθρας ἔχει πρόδηλο συμφέρον στὴν ἔκβαση τῆς ὑπόθεσης.

2. Ἡ παράβαση τῆς διάταξης τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀποτελεῖ λόγο ἀκυρώσεως τῆς σχετικῆς διοικητικῆς πράξης.

3. Ὑπάλληλοι ποὺ εἶναι σύζυγοι ἢ συγγενεῖς μεταξύ τους ἕως καὶ τὸν τρίτο βαθμὸ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη τοῦ ἴδιου συλλογικοῦ ὀργάνου.

4. Ὁ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσει τὴν ἐξαίρεσή του ἀπὸ κάθε ἐνέργεια τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅταν ὁ ἴδιος ἔχει κώλυμα.

Ὅλα τὰ παραπάνω, γιὰ λόγους συνταγματικῆς τάξης, νομιμότητας καὶ ἰσονομίας, πρέπει νὰ ἐνεργοποιήσουν τὰ ἀρμόδια θεσμικὰ ὄργανα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ Τῆς ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ὀρθὴ ἑρμηνεία τοῦ «Μενοῦνγε» εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἱ. Παρακλήσεων

Τοῦ ***κ. Ἠλία Σουτζίδη,*** *ὑπ. δρ θεολογίας*

1ον

Ἀποτελεῖ κοινὸ τόπο, ὅτι ἡ λανθασμένη μεταφορὰ στὴ νεοελληνικὴ γλώσσα τοῦ "Μενοῦνγε", στὸ Λουκ. 11, 28, δίνει λαβὴ γιὰ προτεσταντική, χιλιαστικὴ καὶ κάθε παρόμοια αἱρετικὴ ἀνάγνωση καὶ ἐπιχειρηματολογία εἰς βάρος τῆς Δογματικῆς Διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὶς τελευταῖες δεκαετίες, μετὰ τὴν ἐκπόνηση τῆς μετάφρασης τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀρχικὰ καὶ κατόπιν ἀπὸ τοὺς τέσσερεις καθηγητὲς Πανεπιστημίου, καὶ ὄχι μόνον, πραγματοποιήθηκαν ἀλλεπάλληλες ὑποδείξεις ἁρμοδίως γιὰ τὸ πλῆθος τῶν λαθῶν ποὺ βρίθει τὸ μεταφραστικὸ αὐτὸ ἐγχείρημα. Ἐπίσκοποι καὶ πνευματικοὶ Πατέρες ἀπέστειλαν προσωπικὰ ὑπομνήματα ἀναλύοντας στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τὸ φλέγον ἀπὸ θεολογικῆς ἄποψης ζήτημα αὐτό, παρόλαυτα ἕως τῆς σήμερον οὐκ ἦν φωνὴ οὐκ ἦν ἀκρόασις. Ἐνῶ τὸ πρῶτο πόνημα συνάντησε ἀντιδράσεις καὶ δὲν ἔλαβε τὴν ἔγκριση, τὸ δεύτερο κατόρθωσε νὰ λάβει τὴν πολυπόθητη σφραγίδα ἔγκρισης, χωρὶς οὐσιαστικὰ νὰ ἔχει ἀπαλειφθεῖ κάποιο ἀπὸ τὰ σοβαρὰ τουλάχιστον μεταφραστικὰ ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἔχουν καὶ δογματικὸ ἀντίκτυπο καὶ χροιά. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὸ ὁποῖο καὶ σχετίζεται μὲ τὸ Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῆς Τιμῆς, τὴν ὁποία ἀποδίδει ὁ Χριστὸς σὲ Αὐτὴν καὶ κατ' ἐπέκταση ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐντοπίζεται στὴν μὴ ἐσκεμμένη, φρονοῦμε ἀκράδαντα, λανθασμένη μετάφραση τοῦ "Μενοῦνγε". Παρακάτω, θὰ ἀκολουθήσουμε τὴν κοινῶς ἀποδεκτὴ μέθοδο ἑρμηνευτικῆς προσέγγισης βιβλικῶν κειμένων. Ἂς δοῦμε ὅμως πρῶτα τὸ συγκεκριμένο χωρίο στὴν χειρόγραφη παράδοση.

α. Τὸ κείμενον

27. «Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. 28. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες».

Στὴν χειρόγραφη παράδοση τοῦ κειμένου, ἡ λέξη "ταῦτα", ἀπουσιάζει στὸν πάπυρο **75**, τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου μ.Χ. αἰώνα, ποὺ ἀνήκει στοὺς παπύρους **Bodmer.** Οἱ λέξεις τῆς πρότασης **"ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου"**, ἀλλάζουν σειρὰ ὡς ἑξῆς, **«ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου»,** στὸν **Ἀλεξανδρινὸ** Κώδικα, στὸν παλίμψηστο Κώδικα τοῦ **Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου,** στοὺς μεγαλογράμματους **W,** τὸν ἐπονομαζόμενο καὶ **Washingtonianus,** στὸν **Θ,** τὸν λεγόμενο **Koridethi,** στὸν **Ξ,** γνωστὸ ὡς **Zacynthius,** στὸν **Ψ,** τὸν περίφημο **Laurensis** τοῦ 9ου αἰώνα, ποὺ φυλάσσεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στὸν μεγαλογράμματο ἐπίσης Κώδικα **070,** στὴν οἰκογένεια μικρογραμμάτων χειρογράφων **f1,** γνωστὴ καὶ ὡς ὁμάδα τοῦ **Lake,** τὸ μικρογράμματο χειρόγραφο **579** καὶ ἄλλοι μάρτυρες. Τὸ κείμενο τῆς παρούσας **27ης** ἔκδοσης, μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν πάπυρο **75,** τὸ **Σιναϊτικὸ** Κώδικα, τὸν **Βατικανὸ** καὶ τὸν μεγαλογράμματο **L,** γνωστὸ μὲ τὴν ἐπονομασία, **Regius.** Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾶ τὸν **27ο** στίχο. Ὁ ἑπόμενος στίχος, ὁ **28ος** ὁ ὁποῖος καὶ ἐπικεντρώνει τὸ ἑρμηνευτικὸ ἐνδιαφέρον στὴν παροῦσα ἔρευνα, ἐπειδὴ ἀκριβῶς περιλαμβάνει τὸ ἐπίμαχο ἐκεῖνο σημεῖο ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἑρμηνευτικὸ κλειδὶ τῆς παρούσης ἔρευνας, μαρτυρεῖται ὡς ἑξῆς στὴν χειρόγραφη παράδοση τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.